

Dosar nr.3 /2006 într-o instanță civilă de contencios administrativ, la sediul Tribunalului Judecătoriei Botoșani, în data de 27 februarie 2007.

(nr. în format vechi 3/2006) și s-a stabilit că în cadrul acțiunii este prezent un avocat.

B-a răspuns nouă în cadrul acțiunii și în ROMÂNIA, în data de 27 februarie 2007.

Vizualizare: 2007-02-27, sediul TRIBUNALUL VALCEA, după ce să fi fost

SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Siem. nr. 8 din 2006. Completul specializat în contencios administrativ și fiscal

SENTINTA NR. 204

Sedintă publică din 27 februarie 2007

Tribunalul compus din:

Președinte:

Grefier: JONATHAN GORGHITA

Pe rol fiind soluționarea contestației formulată de S.C. T.S.R.L. cu sediul în comuna C., județul Suceava, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI S., cu sediul în municipiul S., strada C., nr. 1, judecătorie, împotriva deciziei nr. 1/24.02.2005.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns avocat I., pentru contestatoare, care are imputernicirea avocațială la dosar și consilier juridic I., pentru intimată. Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care la întrebarea instanței, părțile arată că nu mai au alte cereri de formulat ori acte de depus, astfel că tribunalul constată că acțiunea se află în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond. Avocat I., având cuvântul pentru contestatoare, solicită admiterea contestației, aşa cum a fost formulată, pentru motivele arătate prin notele scrise pe care le depune la dosar. Fără cheltuieli de judecată.

Consilier juridic I., Nina, având cuvântul pentru intimată, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, aşa cum s-a arătat prin întâmpinare, întrucât contestatoarea a recunoscut sumele pe care le datorează.

INSTANȚA,

Deliberând, constată următoarele:

La data de 22 mai 2006 S.C. T.S.R.L. cu sediul în comuna S., județul S., formulat contestație împotriva deciziei nr. 1 din 22.02.2005 și a procesului verbal de verificare care a stat la baza deciziei mentionate, ambele emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice S., solicitând instanței că prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea acestora, întrucât sunt nelegale și netemeinice.

In motivarea acțiunii se arată că în urma unui control efectuat la sediul societății D.G.F.P. a pus în vedere reclamantei, la data de 31 octombrie 2003, să achite suma de C. 393 lei, reprezentând T.V.A.; suma de C. 393 lei – dobânzi, precum și suma de C. 122 lei – majorări de întârziere, pentru activitatea desfășurată în perioada 01 ianuarie 2001 – 30 septembrie 2002.

Constatările organelor de control sunt eronate, întrucât în perioada menționată societatea a achiziționat un număr de 36 carnete de chitanțe, care au pierit în următorul incendiu, ce a avut loc la sediul societății și în consecință, în mod greșit s-a stabilit că au fost încasate sume maxime pentru activitatea desfășurată, respectiv suma totală de 36.000 lei.

Pornind de la această constatare eronată, au fost calculate greșit și sumele datorate cu titlu de T.V.A., dobânzi sau majorări de întârziere.

Pentru considerentele arătate, se solicită anularea actului de control și a deciziei nr. 14/15 din 24 iunie 2005, prin care reclamanta a fost obligată să achite suma de 1.100,8 lei RON, reprezentând T.V.A., 1.100,8 lei – dobânzi și 1.310,2 lei – majorări de întârziere, pentru activitatea desfășurată în perioada 01 ianuarie 2001 – 30 septembrie 2002.

In dovezirea acțiunii s-a solicitat proba cu acte și efectuarea unei expertize contabile.

Acțiunea este timbrată legal și s-a efectuat procedura prealabilă prevăzută de art.7 din lin.1 din Legea nr. 554/2004.

În întâmpinarea de la filele 14-15 dosar D.G.F.P. s-a solicitat respingerea acțiunii formulată de reclamantă întrucât controlul fiscal a stabilit în sarcina acesteia obligația în sumă de 8.500 lei RON, iar contestația împotriva procesului verbal de control a fost soluționată prin decizia nr. 14/15 din 24 iunie 2005.

Motivul invocat de reclamantă, în sensul că suma stabilită este exagerată în raport de activitatea desfășurată, este nejustificat, din moment ce aceasta nu a pus la dispoziția organelor de control toate documentele primare, așa cum dispune legea.

Pe baza rapoartelor de gestiune întocmite de reclamantă în perioada 24 iunie 2002 – 10 februarie 2003, puse la dispoziție de către Inspectoratul de poliție Sibiu, organele de control au constatat că numai în luna iulie 2002, reclamanta a realizat încasări în sumă de 1.100,5 lei, din care T.V.A. aferent în sumă de 110,5 lei.

De asemenea în luna iulie 2002 a realizat încasări de 1.100 lei, din care T.V.A. în sumă de 110 lei.

Intr-o atare situație reclamanta nu a înregistrat T.V.A.-ul în evidență contabilă, încălcând dispozițiile legii contabilității, dar și pe cele ale O.G. 17/2000 și ale Legii nr.345/2002, privind T.V.A.-ul, cu aplicabilitate de la 01 iunie 2002.

Reclamanta avea obligația să întocmească facturi fiscale sau alte documente legale pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate, precum și să determine și să înregistreze în evidență contabilă T.V.A.-ul facturat.

Neîndeplinindu-și această obligație, în mod corect organele de control au stabilit în sarcina reclamantei un debit suplimentar de 1.100 lei aferent lunilor iunie și iulie 2002.

Pornindu-se de la faptul că singurele facturi existente, cu ocazia controlului, sunt pentru servicii în valoare de 20 lei, iar reclamanta a achiziționat în perioada verificată 36 carnete chitanțe, a căte 30 chitanțe fiecare, care nu se regăsesc nici faptic nici scriptic în evidență contabilă, organul de control a estimat că încasările, pe baza documentelor care lipsesc, sunt de 36.000 lei (36 chitanțe x 1.000 lei). La aceste încasări estimate de organul de control, s-a stabilit T.V.A. suplimentar în sumă de 1.100 lei (36.000 lei x 10/119).

În consecință, intimata solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Examinând actiunea formulată de reclamantă, în raport de motivele invocate, probele administrative și dispozitiile legale aplicabile, tribunalul constată că aceasta este nefondată.

Din actele și probele dosarului, rezulta că S.C. S.R.L. cu sediul în comuna , județul , ceea ce contestat procesul verbal de control din 31 octombrie 2003, întocmit de Direcția Controlului Fiscal, având ca obiect sumă de 339,8 lei, alcătuită din suma de 339,8 lei – T.V.A. și suma de 1,8 lei – majorări și dobânzi de întârziere aferente.

Din actul de control contestat, rezulta că reclamanta desfășoară activitatea principală, potrivit codului CAEN 5530 – restaurante și cod CAEN 5531 – alte activități anexe transporturilor terestre (parcare) la sediul social și la punctul de lucru din sat , comuna Canieni, județul .

La data de 30 septembrie 2004 reclamanta avea înregistrată în evidență contabilă T.V.A. de plată în sumă de 429,8 lei, din care a achitat suma de 150 lei, cu foaia de vărsământ 0346260/07 noiembrie 2002 și suma de 164,8 lei cu foaia de vărsământ / / ianuarie 2002.

Pentru achitarea cu întârziere a T.V.A. organele de control au calculat majorări de întârziere în sumă de 339,8 lei, din care a fost achitată până la data controlului suma de 1,8 lei, rămânând de achitat suma de 115.238 lei și dobânzi de întârziere în sumă de 4.631 lei.

De asemenea, pentru perioada 01 ianuarie 2002-30 septembrie 2002, organele de control au calculat T.V.A în sumă de 3.193 lei aferentă încasărilor de 20.000 lei.

In perioada 24 iunie 2002 – 10 februarie 2003 reclamanta a realizat încasări, conform rapoartelor de gestiune ridicate de organele de poliție, fără să le înregistreze în evidență contabilă, așa cum prevede Legea nr.82/1991, iar după data de 01 octombrie 2002 reclamanta a emis facturile fiscale nr.0462151 – 0462161, în care a înscris T.V.A. în sumă de 150 lei, deși nu mai era înregistrată ca plăitor de T.V.A.

Prin urmare, organele de control au stabilit în sarcina reclamantei un debit suplimentar reprezentând T.V.A. în sumă de 150 lei, iar pentru neachitarea în termenul legal a acestei sume au fost calculate majorări de întârziere în sumă de 1.800 lei și dobânzi în sumă de 1.800 lei.

In cauză s-a dispus efectuarea unei expertize contabile pentru a se stabili dacă sumele menționate în actul de control sunt corecte și în ce măsură actele de evidență ale societății au fost luate în considerare la stabilirea obligațiilor bugetare.

Din raportul de expertiză contabilă întocmit de expertul Iagăru Ion (filele 192-196) și completarea la acest raport (filele 215-217 dosar), rezulta că metodologic organul de control a procedat corect atunci când a estimat veniturile realizate de reclamantă, în raport de documentele prezentate și dispariția celor 1800 chitanțe fiscale, propunând în acest sens două variante, una prin care se confirmă constataările organului de control și o a doua variantă prin care se propune reducerea sumelor datorate la suma de 1.007 lei, în ipoteza în care se au în vedere numai cele patru facturi fiscale și 144 chitanțe emise de reclamantă în anul 2003.

Probele administrative în cauză confirmă susținerea organului de control, în sensul că reclamanta nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute de Legea nr.82/1991 a contabilității, ceea ce justifică sumele stabilite prin actul de control.

Astfel, cu privire la suma de ... lei, reprezentând T.V.A., instanța rețină că reclamanta nu a pus la dispoziția organelor de control documentele primare, iar rapoartele de gestiune întocmite pentru perioada 24 iunie 2002 – 10 februarie 2003, aflate la Inspectoratul de poliție al județului ..., a rezultat că în luna iunie 2002 a realizat încasări în sumă de ... lei, din care T.V.A. în sumă de ... lei, iar în luna iulie 2002 încasări în sumă de ... lei din care T.V.A. în sumă de ... lei.

Potrivit art. 6 din Legea nr. 82/1991, orice operație economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

La rândul său, art. 25 pct. b lit. a și pct. c lit. a din O.U.G. nr. 17/2000, privind taxa pe valoarea adăugată, dispune obligația contribuabilor de a întocmi documentele prin care să consemneze livrările de bunuri sau prestațiile de servicii în facturi fiscale sau documente legal aprobate și să tină evidență contabilă potrivit legii, care să permită determinarea bazei de impozitare și taxa pe valoarea adăugată, facturată pentru livrările de bunuri și prestațiile de servicii, precum și cea deductibilă aferentă intrărilor.

Față de dispozițiile legale mentionate, rezultă că persoanele juridice plătitore de T.V.A. au obligația să întocmească facturi fiscale și alte documente legale pentru lucrările de bunuri și prestațiile de servicii și să le înregistreze în evidență contabilă.

Din probele dosarului rezultă că reclamanta a întocmit rapoarte de gestiune numai pe lunile iunie și iulie 2002, situație în care organele de control au stabilit un debit suplimentar în sumă de ... lei, aferent încasărilor realizate în perioada mentionată, în sumă de ... lei.

Mai mult, în perioada supusă verificării, reclamanta a achiziționat documente cu regim special, respectiv 36 de carnete-chitanțe, a 50 de chitanțe fiecare, care nu s-au regăsit nici faptic și nici scriptic în evidență contabilă.

În aceste condiții, în mod corect organele de control au apreciat că documentele în cauză au fost întocmite de petentă pentru livrări de bunuri sau prestații de servicii, estimând încasările în baza documentelor care lipsesc în sumă de ... lei (... chitanțe x 20 lei), stabilind în sarcina acesteia un T.V.A. suplimentar ... lei (... lei x 19/119).

Conform art. 1 pct. 2 lit. g din Legea nr. 49/2003, privind aprobarea O.G. 62/2003, privind modificarea O.G. 70/1997, privind controlul fiscal „în exercitarea atribuțiilor ce le revin organele fiscale au dreptul să stabilească obligațiile fiscale prin assimilare sau estimare, în situația în care în evidență contabilă nu există documente justificative sau contribuabilul refuză prezentarea acestora, conform metodologiei aprobate prin ordin al Ministrului Finanțelor Publice, respectiv al Ministrului Administrației Publice. Sarcina de a dovedi că metoda indirectă utilizată pentru stabilirea obligațiilor fiscale este incorectă, revine contribuabilului ...”.

Reclamanta nu a prezentat documente și nici alte probe care să modifice măsura luată de organul de control susținând că în perioada 2001 – 2003 pentru activitățile desfășurate, respectiv parcare, nu se plătea în România mai mult de 2,00 lei. În consecință, organul fiscal a identificat acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de drept fiscal, iar susținerea reclamantei cu privire la faptul că sumele stabilite nu sunt corecte, nu își găsesc corespondent în probatoriu administrativ.

In ceea ce privește suma de 125 lei, reprezentând T.V.A., din probele dosarului rezultă că în lunile martie și mai 2003 reclamanta a emis facturile fiscale nr. 1111 - 0452137, reprezentând contravaloare și/sau cazare, în care a înscris T.V.A. în sumă de 125 lei, însă facturile în cauză nu au fost înregistrate în evidență contabilă.

In sfârșit, suma de 125 lei, reprezentând majorări de întârziere și suma de 125 lei, reprezentând dobânzi de întârziere, aferente T.V.A., se justifică prin aceea că reprezentând accesorii, în raport cu debitul care le-a generat, ele se datorează, în raport cu numărul de zile întârziere și raportat la debitul stabilit de organul de control.

Suma de 125 lei majorări de întârziere, la suma de 125 lei dobânzi, se datorează în conformitate cu art.12 și art.13 alin.1 din O.G. nr. 61/2002, în vigoare la data efectuării controlului privind colectarea creațelor bugetare.

Față de cele arătate, instanța reține că în mod corect organul de control a stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale în sumă de 125 lei, compusă din 125 lei – T.V.A. și 125 lei – majorări și dobânzi de întârziere.

Așa fiind, acțiunea formulată de reclamantă urmează a se respinge, ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de către contestatoarea S.C. S.R.L. cu sediul în comuna , județul , în contradictoriu cu DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDETULUI , cu sediul în municipiul , strada , nr. , jud. , privind anularea deciziei nr. /3 din /02.02.2005, ca nefondată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi 27.02.2007 la sediul Tribunalului .

PRESEDINTE,

C. I. Neghe

GREFIER,

Redactat : ADG.
Tehnoredactat : G.D.
Ex.4/08.03.2007

are ::

ROMANIA
Ministerul Justitiei
Justitia în folosul cetățenilor

**Curtea de apel PITESTI
ARGEŞ**

Informații detaliate despre dosar

Număr unic dosar: 7/90/2006
Înregistrat în data de: 23.04.2007
Obiect dosar: contestație act administrativ fiscal
Materia juridică: Contencios - administrativ și fiscal
Stadiu procesual: Recurs
Părți:
 SC - Recurent
 DG - P.A. - Intimat

TERMENE DE JUDECATĂ:

Data	Soluție	Detalii
08/06/2007	Respinge recursul ca fond irrevocabilă.	Respins recurs

- [PREZENTARE](#)
- [ORGANIZARE](#)
- [LISTE ȘEDINȚE](#)
- [DOSARE](#)
- [ISPRUDENȚA](#)
- [INFORMAȚII STATISTICE](#)
- [INFORMAȚII DE INTERES PUBLIC](#)
- [ALTE INFORMAȚII](#)
- [CONTACT](#)
- [ATLAS JUDICIAR](#)

Concept grafic și realizare
indaco © 2005

:: înapoi la harta ::

Pagina 1